

[Indenrigsministeren.]

dømme om. Der er af de ærede Ordførere intet sagt herom, og det maa da blive Udvalgets Opgave at faa det klarlagt.

Men jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg er for saa vidt tilfreds med denne første Behandling af Boliglovsforslaget, som denne Behandling har vist een Ting: at den offentlige Mening her i denne By har formaaet at sikre, at ingen i denne Sal har turdet antyde Muligheden af frit Slag mellem Ejere og Lejere efter den 1. Maj 1931. Der er meget, meget langt fra den fulde Konjunkturgevinsts glade Dag oppe i Borgerrepræsentationen til det ærede Medlem Hr. Carlsenskiødt's Omtale af Boligspørgsmaalet i Gaar her i Tinget som „dette vanskelige Spørgsmaal for Befolkningen her i Hovedstaden, som nøje maatte overvejes og gøres til Genstand for den mest indgaaende Behandling.“ Jeg siger: Der er meget langt fra Raadhuset til Christiansborg.

Men lad mig saa tilføje: Det er jo ikke Ordene, der er afgørende, men det er de Handlinger, der eventuelt udspringer af Ordene. Og dér siger jeg: Hvad vil den kommende Maaned bringe? Hvad vil man tilbyde, naar man kommer ind i de konkrete Forhandlinger? Derpaa vogter i den kommende Maaned Tusinder og atter Tusinder af Hjem i København.

Jeg skal sige, at under den Forhandling, der her vil komme, vil det ikke komme til at mangle paa Forhandlingsvillie hos mig. Ikke paa noget Punkt skal det være afgørende for mig, om den ene eller den anden Bestemmelse, jeg har foreslaaet, ændres, hvis de Herrer kan erstatte den med andre Bestemmelser, der sikrer mod Misbrug. Men det maa ogsaa være Betingelsen. Den Tilstand, der kommer efter 1. Maj, maa være en saadan, at de Vanskeligheder, den almindelige Befolkning faar at kæmpe med i den kommende Tid økonomisk set, ikke skal forøges med Usikkerheden med Hensyn til, om man kan beholde sit Hjem, eller med Lejeforhøjelser, som der ikke kan angives nogen moralsk Ret til for dem, der indkasserer dem.

Vil de ærede Partier, der har Flertallet i Landstinget, ikke være med til at skabe en saadan Sikkerhed mod Misbrug, da maa de Partier ogsaa bære Ansvar for det, derfor, man kan ikke faa Regeringen til medskyldig heri. Men jeg slutter med at udtale Haab om, at det Spørgsmaal, der stadig staar aabent om Oppositionspartiernes endelige Stilling, i det nye Aar maa blive besvaret paa tilfredsstillende Maade, saa vi efter 1.

Maj kan fortsætte med en forsvarlig Lovgivning paa dette Omraade.

Nygaard: Det er ikke min Agt at blande mig i Storbatten om dette Spørgsmaal — mit Partis Ordfører har jo udtalt sig om vort Partis Stilling. Jeg har kun nogle enkelte Bemærkninger at gøre. Jeg saa gerne, at man opfyldte Ønsker, dels fra Gladsakse Sogneraad, dels fra Herløv Sogneraad, gaaende ud paa, at disse to Kommuner kommer ind under den nye Boliglov. Forholdet er nemlig det, at disse Kommuner, der grænser direkte op til København, paa dette specielle Omraade har akkurat de samme Interesser som Københavns Beboere.

Man har da ogsaa, som ærede Medlemmer vil se af Bilag 5 til Lovforslaget, fra Gladsakse Sogneraad henstillet, at man kom med ind under den nye Boliglov, idet man har anmodet Indenrigsministeriet om i Tilfælde af, at Boliglovgivningen, som gælder for København, Frederiksberg, Gentofte og Taarnby Kommuner, bliver forlænget ud over 30. April 1931, at Gladsakse Kommune da maa blive medtaget under den nævnte Lov, idet Tilflytningen til herværende Kommune i de sidste Aar har været unormal og medført store Udgifter for Kommunen, særligt til husvilde.

Jeg kan oplyse, at Indbyggerantallet i Gladsakse Kommune den 1. Oktober 1928 var 12 682, den 1. Oktober 1929 var det steget til 13 221, og den 1. Oktober i Aar er Tallet 13 845.

Herløv Sogneraad, hvor de Konservative er Flertal, ønsker ligeledes at komme ind under den nye Huslejelov.

Jeg tillader mig da at anmode den højtærede Minister om at stille sig velvilligt til de Ønsker, her er fremsat, og jeg henstiller til det Udvalg, der udenfor al Tvivl vil blive nedsat om dette Spørgsmaal, at det ser velvilligt paa, at disse to Kommuner kommer med ind under den nye Huslejelov. De Interesser, de 4 i Forslaget omhandlede Kommuner har, haves i lige saa fuldt Maal af de to Kommuner, jeg har omtalt. Og naar man fra de kommunale Ledelsers Side derude ønsker at komme ind under de samme Bestemmelser som de 4 øvrige Kommuner, vil jeg meget henstille, at man imødekommer disse Ønsker.

J. Chr. Jensen: Jeg skal heller ikke komme alt for stærkt ind paa hele dette store Spørgsmaal, som nu behandles, i hvert Fald ikke i Øjeblikket, men finder dog alli-